

Народната дружина напустила Сливенския балканъ и се опитала по билото на Стара планина за столицата на свободна Сърбия. Знаменосецътъ целуналъ ръка на войводата и хваналъ пътя за широката и равна *Добруджа*.

* * *

Знаменосецътъ се отдѣлилъ отъ „народната дружина“ на Панайотъ войвода по слѣдните съображения: а) ако се завърне съ дружината въ Бѣлградъ, цѣлата зима ще си прѣкара въ *бездѣлие* по кръчмитѣ и кафенетата; б) намѣсто да се дръка за *Наполеона* и *Бисмарка* по българскитѣ кафенета и кръчми, по добръ е да си разказва на добруджанскитѣ овчари за царъ *Самуила*, *Симеона* и *Иванъ Шишмана*.

Кондю Алта пармака, първия нишанджия въ четата на Панайота, далеченъ роднина на Савва Раковски, родомъ отъ село *Раково*, повелъ дякона Игнати и го завелъ въ добруджанскитѣ кашли на Хаджи Петра. Бидѣйки прѣоблѣченъ въ овчарски кяфетъ и карайки отирѣдъ си двѣ мършави магарета, тѣ, Кондю и Василь, благополучно пристигнали въ кашлитѣ на *Хаджи Петра*. Условили се за *овчари шилигари*. Пасли овци день до пладѣтъ: Василь запѣлъ бунтовни пѣсни, а Кондю „отрепналъ“ църно татарче, що мърсувало по *Добричко поле*.

Главниятъ кехая на кашлитѣ разбралъ каква стока сж новитѣ двама овчари-шилигари. Обадилъ ги на Хаджи Петра. Хаджията ги прѣдалъ на турекитѣ власти. Конни стражари (суварне заитие) въ кашлитѣ нахдули, ала „тайнственнитѣ“ овчари-шилигари по-рано офейкали. Кондю *Алта-пармака* отишелъ въ гр. *Кюстенджа*, и тукъ се условилъ за слуга при една търговска контора, а *дяконъ Игнати* отишелъ въ гр. *Меджидие*, открилъ се на стария *Горановъ*, тогава търговецъ на шаеци и гайтани въ *Меджидие*. *Горановъ* е *Калоферецъ*; битъ е познайникъ на архим. *Хад. Василя* и на *Гина Кунчева*. Той любезно